

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 372/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duřu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej SKLENAR & SKLENAR s.r.o., Metodova 3, Bratislava, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/60/2023 z 25. februára 2025 takto

rozhodol:

Konanie o ústavnej sťažnosti **zastavuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom najvyššieho súdu označeným v záhlaví. Sťažovateľka zároveň navrhuje, aby ústavný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na opätovné konanie a rozhodnutie a priznal jej náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľka je stranou v procesnom postavení žalovanej v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.
3. Žalobcovia ako pôvodní vlastníci sa žalobou podanou na Okresnom súde Martin (ďalej len „okresný súd“) domáhali určenia vlastníckeho práva k bytu č. [REDAKOVANÉ] s príslušenstvom nachádzajúceho sa na [REDAKOVANÉ]. Uvedený byt s príslušenstvom bol predmetom dobrovoľnej dražby, ktorá sa konala 27. októbra 2005. Navrhovateľom dražby bolo Spoločenstvo

vlastníkov bytov [REDAKOVANÉ], ktoré malo pohľadávky voči žalobcom, vydražiteľom sa stal [REDAKOVANÉ].

4. Okresný súd zistil, že v skoršom konaní Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp. zn. 3C/14/2007 z 18. marca 2010 určil neplatnosť predmetnej dražby a Krajský súd v Žiline ako súd odvolací ho potvrdil rozsudkom sp. zn. 9Co/204/2010 zo 16. septembra 2010. V konaní bolo ustálené, že účinky príklepu zanikli ku dňu jeho udelenia, a teda vydražiteľ bytu [REDAKOVANÉ] nenadobudol vlastnícke právo k predmetu sporu. Následne všetky ďalšie realizované prevody mali charakter prevodov medzi nevlastníkmi. Ďalej bolo zistené reťazenie prevodov vlastníctva bytu, do ktorého sťažovateľka nebola zainteresovaná.

5. Vydražiteľ [REDAKOVANÉ] predmetný byt s príslušenstvom predal kupujúcemu [REDAKOVANÉ] kúpnu zmluvou zo 4. novembra 2005, právne účinky vkladu nastali 23. novembra 2005. [REDAKOVANÉ] predmetné nehnuteľnosti následne previedol kúpnu zmluvou z 24. novembra 2005 na spoločnosť BOBI, s. r. o., ktorá nehnuteľnosti predala na základe kúpnej zmluvy z 2. decembra 2005 kupujúcim [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktorí ho kúpnu zmluvou zo 6. októbra 2010 previedli na sťažovateľku. Vklad vlastníckeho práva na základe rozhodnutia Správy katastra Martin bol povolený 1. decembra 2010 pod sp. zn. V 4699/10.

6. V dobe nadobúdania nehnuteľnosti sťažovateľkou na liste vlastníctva nebola vyznačená informatívna poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní o neplatnosť dražby. Sťažovateľke kúpu nehnuteľnosti sprostredkovala realitná kancelária, kúpu financovala z hypotekárneho úveru so zriadením záložného práva v prospech banky, následne prebehlo vkladové konanie na príslušnom katastri a sťažovateľka bola zapísaná ako vlastníčka bytu. Žalobcovia nedbalým konaním, t. j. nepodaním návrhu na zápis poznámky o začatí súdneho konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, spôsobili, že byt mohol byť opakovane prevádzaný bez toho, aby tretie strany boli informované o súdnom konaní o neplatnosť dražby. Sťažovateľka konala v dobrej viere, že nadobúda vec od vlastníka.

7. Na základe týchto okolností okresný súd rozsudkom sp. zn. 9C/340/2013 z 25. apríla 2018 žalobu žalobcov proti sťažovateľke o určenie vlastníckeho práva zamietol.

8. Proti rozsudku okresného súdu podali žalobcovia odvolanie. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 10Co/259/2018 z 26. septembra 2019 potvrdil rozsudok okresného súdu.

9. Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia dovolanie. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 7Cdo/174/2020 zo 16. marca 2022 rozsudok krajského súdu z 26. septembra 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Krajský súd následne rozsudkom sp. zn. 10Co/55/2022 z 30. novembra 2022 zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku II v časti zamietnutia žaloby o určenie vlastníckeho práva žalobcov a určil, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu s príslušenstvom, zrušil rozsudok okresného súdu vo zvyšku výroku II v časti zamietnutia žaloby o povinnosť sťažovateľky vypratať predmetné nehnuteľnosti a vo výroku III o náhrade trov konania, zároveň v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Proti v poradí druhému rozsudku krajského súdu podala sťažovateľka dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzovala z § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP.

12. Najvyšší súd napadnutým rozsudkom dovolanie zamietol.

13. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 6C/16/2023 v časti týkajúcej sa povinnosti sťažovateľky vypratať byt žalobu zamietol. Žalobcovia tento výrok nenapadli odvolaním, a preto rozsudok okresného súdu nadobudol 31. októbra 2023 právoplatnosť. Výsledkom súdnych rozhodnutí je teda faktický a právny stav, že na liste vlastníctva týkajúceho sa predmetného bytu s príslušenstvom sú ako bezpodieloví spoluvlastníci evidovaní žalobcovia, avšak zákonne nedokážu predmetný byt vypratať.

14. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je namietané porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy a porušenie vlastníckeho práva sťažovateľky (čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu) rozsudkom najvyššieho súdu o zamietnutí dovolania sťažovateľky v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Napadnuté rozhodnutie je podľa názoru sťažovateľky arbitrárne, neodôvodnené, nezohľadňujúce výnimočné okolnosti danej veci spočívajúce v absolútnej dobromyseľnosti sťažovateľky pri nadobúdaní vlastníckeho práva pred právoplatnosťou rozhodnutia o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby dotknutého bytu (o ktorom nemala vedomosť najmä s ohľadom na nesplnenie povinnosti žalobcov zapísať na dotknutý list vlastníctva informatívnu poznámku), ktoré vylučovali bezvýhradnú aplikáciu zásady *nemo plus iuris* v zmysle rozhodnutia veľkého senátu. Napadnuté rozhodnutie je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, ako aj ústavného súdu. Sťažovateľka zároveň namieta zásah do hmotného vlastníckeho práva.

II.

Posúdenie veci ústavným súdom

15. Sťažovateľka doručila ústavnému súdu 16. júla 2025 podanie, ktorým vzala ústavnú sťažnosť späť v celom rozsahu.

16. Podľa § 127 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

17. Vzhľadom na to, že sťažovateľka vzala svoju ústavnú sťažnosť späť v celom rozsahu, ústavný súd konanie o nej podľa § 127 zákona o ústavnom súde zastavil tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu